

**การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
DEVELOPMENT OF BASIC CHINESE LANGUAGE LEARNING
ACTIVITIES PACKAGE FOR PRATHOMSUKSA IV STUDENTS**

YANG DAN*

ดร.ปริญญา ทองสอน**

ดร.มณฑิธร ชมคอกไม้***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนก่อนและหลังเรียน และศึกษาเจตคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ห้อง 4/3 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ประเมินประสิทธิภาพชุดกิจกรรมคือ แบบฝึกหัดท้ายชุดกิจกรรม แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบวัดเจตคติต่อการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้

ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพ 87.50/86.76 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนที่เรียนชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน มีเจตคติต่อการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในระดับมาก

* นิสิตปริญญาโทบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

** อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ภาควิชาการจัดการเรียนรู้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

*** อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ภาควิชาการจัดการเรียนรู้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

Abstract

This research aimed at the development of basic Chinese language learning activities package for prathomsuksa IV students with efficiency of 80/80, and comparing the students' academic achievement before and after the implementation and studying the attitude after using the basic Chinese language learning activities package. The sample of the study consisted of 30 students at prathomsuksa 4/3 students from Piboonbumpen Demonstration School, Burapha University, Chonburi province in the second semester 2009. The instruments used for evaluating the activities package were exercises after each package, achievement test and the attitude after using the basic Chinese language learning activities package. The statistics used in the research were percentage, mean, and t-test.

The results of this research were as follows:

1. The efficiency of activities package for prathomsuksa IV students was shown at 87.50/ 86.67 which was more efficiency than the standard of 80/80
2. The achievement after studying activities package was significantly higher than before studying at the .05 level
3. The attitude of students after using the basic Chinese language learning activities package were at good level

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กระทรวงศึกษาธิการได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของภาษาจีน จึงจัดให้มีการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนขึ้นในสถานศึกษา โดยจัดเป็นรายวิชาเพิ่มเติมในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 และได้ระบุไว้อย่างชัดเจนว่า ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าใจองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 211)

การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยโดยทั่วไป ยังใช้ระบบเก่าซึ่งเน้นการท่องจำ อ่าน คัด เขียน โดยไม่เกิดแรงจูงใจในการที่จะนำไปใช้ในชีวิตจริง อีกทั้งตำราที่ใช้ยังมีความล้าหลัง และจากการอภิปรายของผู้บริหารและครูกว่า 150 คนจาก 124 โรงเรียนทั่วประเทศพบว่าปัญหาหลักอยู่ที่ห้องครูผู้สอน ขาดหลักสูตรและแบบเรียน รวมไปถึงการขาดการสนับสนุนจากรัฐ (ศูนย์จีนศึกษา สถาบันเอเชียศึกษา, 2551, หน้า 23)

จากการที่ผู้วิจัยได้มีโอกาสในการเข้าไปสังเกตการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนกลางของครูที่สอนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนของนักเรียนโรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ที่ผ่านมาพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนของนักเรียนบางส่วนยังอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ทั้งนี้ส่วนที่เป็นปัญหามากที่สุดคือ ครูไม่ใส่ใจต่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน รวมไปถึงนักเรียนบางส่วนไม่มีความรู้พื้นฐานทางคำศัพท์ การฟัง พูด อ่าน เขียนภาษาจีนกลางมาก่อน อีกทั้งครูผู้สอนก็ยังขาดเทคนิคในการสอน ซึ่งสิ่งเหล่านี้อาจส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายและไม่สนุกกับการเรียนวิชาภาษาจีนกลาง ซึ่งอาจทำให้คุณภาพและมาตรฐานในการเรียนภาษาจีนกลางอยู่ในเกณฑ์ต่ำ กว่าที่ควรจะเป็น

สำหรับแนวทางในการช่วยเหลือและแก้ไขปัญหานักเรียนที่มีปัญหาในด้านการเรียนภาษาจีนกลางให้ดีขึ้นนั้น ผู้วิจัยมีความเห็นว่าแนวทางที่น่าจะช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนกลางสูงขึ้น ดังคำกล่าวของสุณีย์ เหมะประสิทธิ์ (2543, หน้า 26-27) การสอนโดยใช้ชุดกิจกรรม ซึ่งเป็นสื่อที่มีการเตรียมกระบวนการเรียนการสอนไว้เป็นอย่างดี โดยจัดกระบวนการเรียนรู้อันประกอบไปด้วยวัตถุประสงค์ เนื้อหา และวัตถุประสงค์ทั้งหลายไว้เป็นชุด ๆ ในลักษณะของหรือกล่อง สิ่งที่บรรจุอยู่ในช่องหรือกล่องชุดกิจกรรมได้แก่ คู่มือครู แผนการสอน สื่อการเรียนการสอน แบบฝึกเสริมทักษะและแบบทดสอบที่ใช้ในการทดสอบประเมินผล สิ่งที่ดีไว้ในชุดกิจกรรมสร้างขึ้นอย่างมีระบบ ต้องมีการตรวจสอบ

ทุกขั้นตอนและทุกอย่างต้องสัมพันธ์ สอดคล้องกันเป็นอย่างดี มีการทดลองปรับปรุงจนมีประสิทธิภาพ อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่เชื่อถือได้ ซึ่งทำให้ครูนำไปใช้สอนได้ทันทีโดยไม่มีข้อยุ่งยากอย่างใด กิจกรรมในชุดกิจกรรมยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนศึกษาด้วยตนเอง และมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างแท้จริง เนื่องจากชุดการเรียนมีสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ที่บูรณาการเป็นอย่างดี จึงทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนภาษาจีนขึ้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งผลจากการศึกษาจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาปรับปรุงและส่งเสริมการใช้หลักสูตรภาษาจีน นอกจากนี้ยังเป็นแนวทางให้โรงเรียนต่าง ๆ ที่มีความสนใจ นำไปปรับใช้ให้เข้ากับความต้องการของท้องถิ่นในชุมชนของตน ในการส่งเสริมและพัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนภาษาจีนขึ้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนภาษาจีนขึ้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
3. เพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนภาษาจีนขึ้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

ศึกษาปีที่ 4

สมมติฐานของการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนภาษาจีนขั้นพื้นฐาน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

2. นักเรียนที่เรียนชุดกิจกรรมการเรียนภาษาจีนขั้นพื้นฐาน มีเจตคติต่อการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนภาษาจีนขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 อยู่ในระดับมาก

ประโยชน์ที่รับจากการวิจัย

1. ได้นำแนวทางในการพัฒนาชุดกิจกรรมสำหรับใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนขั้นพื้นฐานสำหรับนักเรียนในระดับประถมศึกษา

2. ได้ใช้เป็นแนวทางสำหรับผู้บริหาร ครูผู้สอน ศึกษานิเทศก์ และผู้ที่เกี่ยวข้องได้พิจารณาปรับปรุงพัฒนาและส่งเสริมการใช้หลักสูตรภาษาจีนขั้นพื้นฐานสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา ให้มีประสิทธิภาพดีขึ้น

3. ได้นำแนวทางในการจัดทำสื่อการเรียนรู้ที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ และเห็นความสำคัญของภาษาจีน และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 5 ห้องเรียน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ห้อง 4/3 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 1 ห้องเรียน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การใช้ชุดกิจกรรมการเรียนภาษาจีนขั้นพื้นฐาน

2. ตัวแปรตาม ได้แก่

2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีน

2.2 เจตคติของนักเรียนที่มีต่อการใช้

ชุดกิจกรรมการเรียนภาษาจีนขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่จะใช้ในการสร้างชุดการเรียนตามตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551

ระยะเวลา

ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 ระยะเวลาในการทดลองจำนวน 12 ชั่วโมง

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนภาษาจีนขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. การพัฒนาเครื่องมือ

1.1 การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนภาษาจีนขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1.1.1 ศึกษาตัวชี้วัดและสาระการ

เรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 โดยพิจารณาสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ คุณภาพผู้เรียน ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

1.1.2 ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการสร้างชุดการเรียนรู้ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.1.3 กำหนดเนื้อหาที่จะใช้ในการสร้างชุดการเรียนรู้ตามตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 โดยสร้างชุดกิจกรรมจำนวน 4 ชุด ได้แก่

ชุดกิจกรรมที่ 1 ครอบครัวยุคนี้

ชุดกิจกรรม 1.1 ครอบครัวยุคนี้

ชุดกิจกรรม 1.2 อาชีพของบุคคลในครอบครัว

ชุดกิจกรรม 1.3 สถานที่ท่องเที่ยวที่ครอบครัวไปพักผ่อนในวันหยุด

ชุดกิจกรรมที่ 2 ร่างกายของฉัน

ชุดกิจกรรม 2.1 ใบหน้าของฉัน

ชุดกิจกรรม 2.2 ร่างกายของฉัน

ชุดกิจกรรม 2.3 การออกกำลังกาย

ชุดกิจกรรมที่ 3 สี สันและเครื่องแต่งกาย

ชุดกิจกรรม 3.1 สี

ชุดกิจกรรม 3.2 เครื่องแต่งกาย

ชุดกิจกรรม 3.3 เครื่องแต่งกายตามฤดู

ชุดกิจกรรมที่ 4 อาหารและเครื่องดื่ม

ชุดกิจกรรม 4.1 เครื่องดื่ม

ชุดกิจกรรม 4.2 ผลไม้แสนอร่อย

ชุดกิจกรรม 4.3 อาหารเรา

1.1.4 นำชุดกิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่อคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

ตรวจสอบ เพื่อให้ขอเสนอแนะและปรับปรุงแก้ไข จากนั้นนำชุดกิจกรรมที่แก้ไขและเสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา ความเหมาะสมของจุดประสงค์ การจัดกิจกรรม การเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล โดยใช้แบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งเป็นแบบประเมินความคิดเห็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยกำหนดเกณฑ์ในการให้คะแนนเป็นจัดอันดับคุณภาพแบ่งเป็น 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2543, หน้า 69-70) ได้ค่าดัชนีเท่ากับ 4.36 จัดว่าเหมาะสมมาก

1.1.5 การทดสอบประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมโดยนำชุดกิจกรรมที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 ของโรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี โดยนำไปทดลองดังนี้

1.1.5.1 ทดลองแบบเดี่ยว นำชุดกิจกรรมไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ห้อง 4/1 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา กลุ่ม 1:1 จำนวน 3 คน จำนวน 3 กลุ่ม เพื่อหาข้อบกพร่องในด้านภาษา ขั้นตอนการเรียน ความยากง่ายของเนื้อหา ความเหมาะสมของเวลาต่อกิจกรรมแต่ละชุดการเรียนรู้ โดยสังเกตพฤติกรรม พร้อมทั้งบันทึกข้อบกพร่องและปัญหาต่าง ๆ

จากการทดลองในขั้นนี้ นักเรียนบางคนยังสงสัยในกิจกรรมนี้บ้าง ยังไม่สามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง เพราะเป็นกิจกรรมที่นักเรียนยังไม่เคยได้ปฏิบัติมาก่อนและไม่เข้าใจบัตรคำสั่ง ครูต้องอธิบายอีกครั้งหนึ่งให้นักเรียนได้เข้าใจ นักเรียนจึงสามารถปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันไปพร้อมกับครูได้

เวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมต่อหนึ่งชุดจะมากกว่าเวลาที่ได้ออกมาไว้ ซึ่งอาจเนื่องมาจาก ระยะเวลาในการอธิบายการให้ชุดกิจกรรม ผู้วิจัย ได้สอบถามนักเรียนในส่วนที่ไม่เข้าใจแล้วฉบับที่ กไว้ จากนั้นผู้วิจัยได้นำชุดกิจกรรมมาปรับปรุงแก้ไข ใหม่ โดยปรับปรุงภาษาที่ใช้ในบัตรคำสั่งให้เข้าใจง่ายขึ้น

1.1.5.2 ทดลองแบบกลุ่ม นำชุดกิจกรรม ที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ห้อง 4/1 โรงเรียน สาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา กลุ่มย่อย 6 คน จำนวน 1 กลุ่มเพื่อหาข้อบกพร่องของชุด กิจกรรม โดยสังเกตพฤติกรรม แล้วบันทึกข้อบกพร่อง ปัญหาต่าง ๆ

จากการทดลองในขั้นนี้ นักเรียนสามารถ ปฏิบัติกิจกรรมได้โดยใช้เวลาน้อยกว่าการทดลอง รายบุคคล นักเรียนสามารถให้ภาษาจีนในการสื่อสาร ได้อย่างคล่องแคล่ว ในการทดลองขั้นนี้ นักเรียน จะมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน มีการช่วยเหลือกัน ส่วนนักเรียนบางคนที่ยังไม่สามารถปฏิบัติกิจกรรม ได้ดี ครูก็เข้าไปช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาให้เป็น รายบุคคล

1.1.5.3 ทดลองภาคสนาม นำชุดกิจกรรม ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ห้อง 4/2 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัย บูรพา จังหวัดชลบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 30 คน

การทดลองในขั้นนี้ นักเรียนส่วนมาก ให้ความร่วมมือในการประกอบกิจกรรมดีมาก นักเรียนที่เรียนเก่งจะปฏิบัติกิจกรรมได้ด้วย ความราบรื่น เมื่อมีข้อสงสัยใด ๆ นักเรียนจะใช้ วิธียกมือขึ้นสอบถามครูจึงเข้าไปให้ความช่วยเหลือ

เป็นรายบุคคลได้ ส่วนนักเรียนที่เรียนอ่อนและ นักเรียนที่ไม่ค่อยสนใจเรียน ซึ่งจะเป็นส่วนน้อย ครูจึงต้องให้ความสนใจกับนักเรียนกลุ่มนี้เป็น อย่างมาก คอยดูแลช่วยเหลือในการประกอบ กิจกรรม ให้กำลังใจ คอยซักถามปัญหา อธิบาย วิธีการทำกิจกรรมสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี แล้วนำ ผลการทดลองมาหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม

1.2 การพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้วิจัยดำเนินการสร้างตามขั้นตอนดังนี้

1.2.1 ศึกษาตำราและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผลการสร้างแบบทดสอบ

1.2.2 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551

1.2.3 สร้างข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยครอบคลุมตามสาระการเรียนรู้ พร้อมทั้งจัดทำ โครงสร้างของข้อสอบ จำนวน 60 ข้อเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก มีวิธีการตรวจให้คะแนนแบบถูกได้ 1 คะแนน ผิดได้ 0 คะแนน

1.2.4 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สร้างขึ้นให้ประธานกรรมการ และ กรรมการผู้ควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบสำนวนภาษาและความสมบูรณ์ของเนื้อหา

1.2.5 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Validity) โดยพิจารณาจากค่าความสอดคล้อง IOC ระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์ของข้อสอบแต่ละข้อ

กับข้อสอบ จากการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญ โดยกำหนดเกณฑ์ที่ใช้ได้ของแต่ละข้อคือ .5 ขึ้นไป ผลปรากฏว่าข้อสอบจำนวน 60 ข้อใช้ได้ทุกข้อ ไม่ต้องแก้ไข

1.2.6 หาคะแนนจุดตัด โดยใช้เทคนิคของแองกอฟ ซึ่งได้จากการพิจารณาของครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนภาษาจีนไม่ต่ำกว่า 2 ปี จำนวน 3 ท่าน โดยพิจารณาว่า นักเรียนที่มีสมรรถภาพขั้นต่ำสุดตามเนื้อหาข้อสอบ แต่ยอมรับได้มีความน่าจะเป็นในการตอบข้อสอบแต่ละข้อถูกเป็นเท่าไร ซึ่งได้ค่าเท่ากับร้อยละ 65 ของคะแนนเต็ม

1.2.7 นำข้อสอบที่ได้ไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ห้อง 4/2 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี จำนวน 30 คน ที่เรียนเรื่องชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐานมาแล้ว คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง .24-.78 และค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .24-.73 จำนวน 40 ข้อ เพื่อให้เหมาะกับวัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยให้ครอบคลุมทุกจุดประสงค์

1.2.8 นำแบบทดสอบที่คัดเลือกไปหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับโดยใช้สูตร KR - 20 ของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน โดยได้ค่าความเชื่อมั่น .82

1.3 การพัฒนาแบบวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยดำเนินการพัฒนาตามขั้นตอนดังนี้

1.3.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบวัดเจตคติจากเอกสาร ตำราต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการวัดเจตคติ

1.3.2 สร้างแบบวัดเจตคติตามวิธีของลิคิรต์(Likert)และสวน สายยศและอังคนา สายยศ(2538)

ซึ่งเป็นข้อความเกี่ยวกับความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 20 ข้อ โดยมีข้อความทั้งทางบวกและทางลบ ใช้เกณฑ์แปลผลของบุญชม ศรีสะอาด (2541, หน้า24) เป็นแนวทางในการแปลความหมายของผลจากแบบวัดเจตคติ

1.3.3 นำแบบวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 20 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาและนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยกำหนดเกณฑ์ที่ใช้ได้ของแต่ละข้อคือ .5 ขึ้นไป แลวนำมาปรับปรุงแก้ไขแต่ละข้อให้มีความชัดเจนและเหมาะสมยิ่งขึ้น

1.3.4 นำแบบวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มาหาความเชื่อมั่น โดยทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ห้อง 4/2 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพาจำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค(Combach)ได้ค่าความเชื่อมั่น.86

2. การดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยดังนี้

2.1 ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-Test) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น บันทึกผลการสอบไว้เป็นคะแนนทดสอบก่อนเรียนสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล

2.2 ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยนำชุด

กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปดำเนินการสอนด้วยตนเอง กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ห้อง 4/3 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โดยใช้เวลาในการสอน ครั้งละ 1 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 12 ครั้ง

2.3 เมื่อนักเรียนจบชุดกิจกรรมแต่ละชุดแล้วให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดประจำชุดกิจกรรมเพื่อนำคะแนนไปหาประสิทธิภาพ 80 ตัวแรก

2.4 ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Post Test) หลังเรียน เพื่อนำคะแนนไปวิเคราะห์และหาประสิทธิภาพ 80 ตัวหลัง

2.5 ให้นักเรียนทำแบบสอบถามวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังการทดลองมาวิเคราะห์

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 วิเคราะห์ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการหาค่าเฉลี่ยร้อยละ

3.2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐานก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการทดสอบแบบ t-test Dependent

3.3 วัดเจตคตินักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐานหลังเรียน โดยการหาค่าเฉลี่ย

สรุปผลการวิจัย

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพ 87.50/86.76 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนที่เรียนชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน มีเจตคติต่อการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในระดับมาก

อภิปรายผลการวิจัย

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 87.50/86.76 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้ ซึ่งแสดงว่าชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะนำไปใช้ในการเรียนการสอน ทั้งนี้เนื่องจากระบบการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้ผ่านขั้นตอนการสร้างอย่างเป็นระบบ โดยผู้วิจัยศึกษาสภาพปัญหาและความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหา กับ จุดประสงค์การเรียนรู้ เวลาและการเรียนการสอน การวัดผล และประเมินผลจากสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อกำหนดสาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ และกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละชุด จัดกิจกรรม และกำหนดสื่อการสอนที่เหมาะสมเพื่อให้เกิดกิจกรรมการเรียนการสอนทุกขั้นตอนต่อเนื่อง

อย่างสอดคล้องและส่งเสริมซึ่งกันและกัน โดยมุ่งให้นักเรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ นอกจากนี้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐานสร้างขึ้น โดยอาศัยหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ของกายในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จะใช้สื่อกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ ได้แก่ ภาพ ตุ๊กตา เกม การแสดงบทบาทสมมติ สถานการณ์จริง ทำให้ดึงดูดความสนใจ สร้างความกระตือรือร้นให้กับผู้เรียน นักเรียนได้ปฏิบัติจริง และมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ก่อให้เกิดความสนุกสนาน นอกจากนี้ยังส่งผลให้ชุดกิจกรรมมีประสิทธิภาพสูงขึ้น

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เพราะว่า ชุดกิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเน้นกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น กิจกรรมคู่ เพลง บทบาทสมมติ กิจกรรมระดมความคิด เป็นต้น จึงจะทำให้นักเรียนสนุกกับการเรียน และอยากที่จะพูดและเรียนรู้ภาษาจีน นักเรียนได้ปฏิบัติจริง และมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสุมิตรา อังวัฒนกุล (2539, หน้า 116) ที่เสนอว่ากิจกรรมจะช่วยให้เด็การู้สึกว่าการเรียนภาษาเป็นเรื่องที่สนุกและมีคุณค่า (เดือนใจ เณลิมกิจ, 2545 ก, หน้า 115) นอกจากนี้กิจกรรมยังมีประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและต่อเนื้อหาของภาษามากมาย ซึ่งสอดคล้องกับ (สุกิจ ศรีพรหม, 2544, หน้า 75) ทำให้ง่ายต่อความเข้าใจ ช่วยเสริมสมรรถภาพในการสอนของครู ช่วยเราความสนใจในบทเรียนของผู้เรียน ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม ช่วยเสริมทักษะทางภาษาได้ 4 ทักษะ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของราตรี ศรีทองเทศ (2544, หน้า 99)

ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรมในการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดเกษมสุริย์มาจ จังหวัดนครปฐม ซึ่งมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษแตกต่างกัน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดเกษมสุริย์มาจ จังหวัดนครปฐม ปีการศึกษา 2544 จำนวน 70 คน แยกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมจะมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้ใช้กิจกรรมในการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ผู้เรียนยังมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้ในการเรียนรู้ อีกด้วย

3. นักเรียนที่เรียนชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน มีเจตคติต่อการเรียนรู้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 อยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจากชุดกิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกกิจกรรมโดยมีครูดูแลและให้คำแนะนำ นักเรียนมีความสนใจและมีความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรม ความสัมพันธ์ของนักเรียนระหว่างเพื่อนกับเพื่อนเป็นไปด้วยความราบรื่น มีการทำงานร่วมกัน ช่วยกันคิด ช่วยกันแก้ปัญหา ทำให้กิจกรรมการเรียนรู้สนุกสนาน นักเรียนไม่เบื่อหน่ายต่อการทำกิจกรรม และมีการตรวจคำตอบทำให้ทราบผลการปฏิบัติได้ทันทีหนึ่งจากฝึกกิจกรรม สอดคล้องกับแนวคิดของนฤมล เลียบสวัสดิ์ (2545, หน้า 60) การที่ผู้เรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ทุกคนมีโอกาสได้แสดงความคิดเห็น เสนอข้อมูลความรู้ที่ตนเองมีอยู่ให้เพื่อน ๆ ได้รับรู้ ช่วยกันแก้ปัญหา

ทำให้การเรียนการสอนเป็นไปด้วยความสนุกสนาน ทุกคนได้มีส่วนร่วมและเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมต่าง ๆ โดยตลอด สิ่งเหล่านี้ส่งผลให้ผู้เรียนมีเจตคติทางบวกในการเรียนเพิ่มมากขึ้น จึงถือได้ว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนภาษาจีนขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ทำให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาจีน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ครูผู้สอนจะต้องเตรียมตัวให้พร้อม โดยการศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการใช้ชุดกิจกรรมให้เข้าใจอย่างชัดเจน และเตรียมสื่อ อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนให้พร้อม เพื่อให้การปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นไปตามลำดับขั้นตอน

1.2 ก่อนให้นักเรียนทำกิจกรรมในชุดกิจกรรมนี้ทุกครั้ง ครูต้องอธิบายหรือชี้แจงวิธีการปฏิบัติกิจกรรมให้ชัดเจน เพื่อให้นักเรียนเข้าใจตรงกัน จึงจะทำให้การจัดการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

บรรลุจุดประสงค์ และมีประสิทธิภาพ

1.3 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามชุดกิจกรรมนี้ ครูต้องจัดกิจกรรมให้ครบตามที่ระบุไว้ในแผนการเรียน เพื่อให้กิจกรรมเป็นไปอย่างต่อเนื่อง และบรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนภาษาจีนขั้นพื้นฐานกับการสอนแบบปกติ

2.2 ควรมีการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนภาษาจีนเนื้อหาอื่น ๆ และระดับชั้นอื่น ๆ

2.3 ควรมีการนำชุดกิจกรรมการเรียนภาษาจีนขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปทดลองหาประสิทธิภาพกับนักเรียนหลายโรงเรียนที่มีสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน เพื่อจะได้ข้อสรุปผลการวิจัยที่กว้างขวางมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช ๒๕๕๑*.

กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.

เดือนใจ เฉลิมกิจ. (2545). *กิจกรรมภาษาอังกฤษสำหรับเด็ก*. กรุงเทพฯ: หน้าต่างสู่โลกกว้าง.

นฤมล เลียบสวัสดิ์. (2545). *การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนการอ่านด้วยการฝึกใช้ความรู้เดิมโดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอดกับวิธีสอนอ่านตามคู่มือครู*. ปรินญาณิพนธ์ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาการมัธยมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

บุญชม ศรีสะอาด. (2541). *การพัฒนาการสอน*. กรุงเทพฯ: ชมรมเด็ก.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2538). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. กรุงเทพฯ:

มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

- พิมล ทองวิจารณ์. (2548). ชุดการสอนภาษาจีนเพื่อการสื่อสารระดับพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ราตรี ศรีทองเทศ. (2544). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีพื้นฐานความรู้แตกต่างกัน. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและวิธีสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- _____. (2540). สถิติวิทยาทางการวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2525). พัฒนาหลักสูตรและการสอนมิติใหม่ (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- _____. (2543). เอกสารประกอบการอบรมโครงการส่งเสริมศักยภาพของนักเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- วิรัช วงศ์ภินันท์วัฒนา. (2549). การพัฒนาหลักสูตรภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับชาวต่างประเทศที่เน้นการเรียนรู้ตามสภาพจริง. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต, สาขาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ศูนย์จีนศึกษา สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2551). การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยระดับประถม-มัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ: ศรีบูรณะคอมพิวเตอร์-การพิมพ์.
- สมบูรณ์ ต้นยะ. (2545). การประเมินทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- _____. (2545). การประเมินทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- สุกิจ ศรีพรหม. (2544). เกมกับการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: พิมพ์ลักษณ์.
- สุนีย์ เหมาะประสิทธิ์. (2543). ชุดกิจกรรมแบบ 4 MAT กับการพัฒนาศักยภาพนักเรียน. กรุงเทพฯ: วิชาการศึกษาศาสตร์.



ที่มา: <http://picdb.thaimisc.com>



ที่มา: <http://www.learners.in.th/>